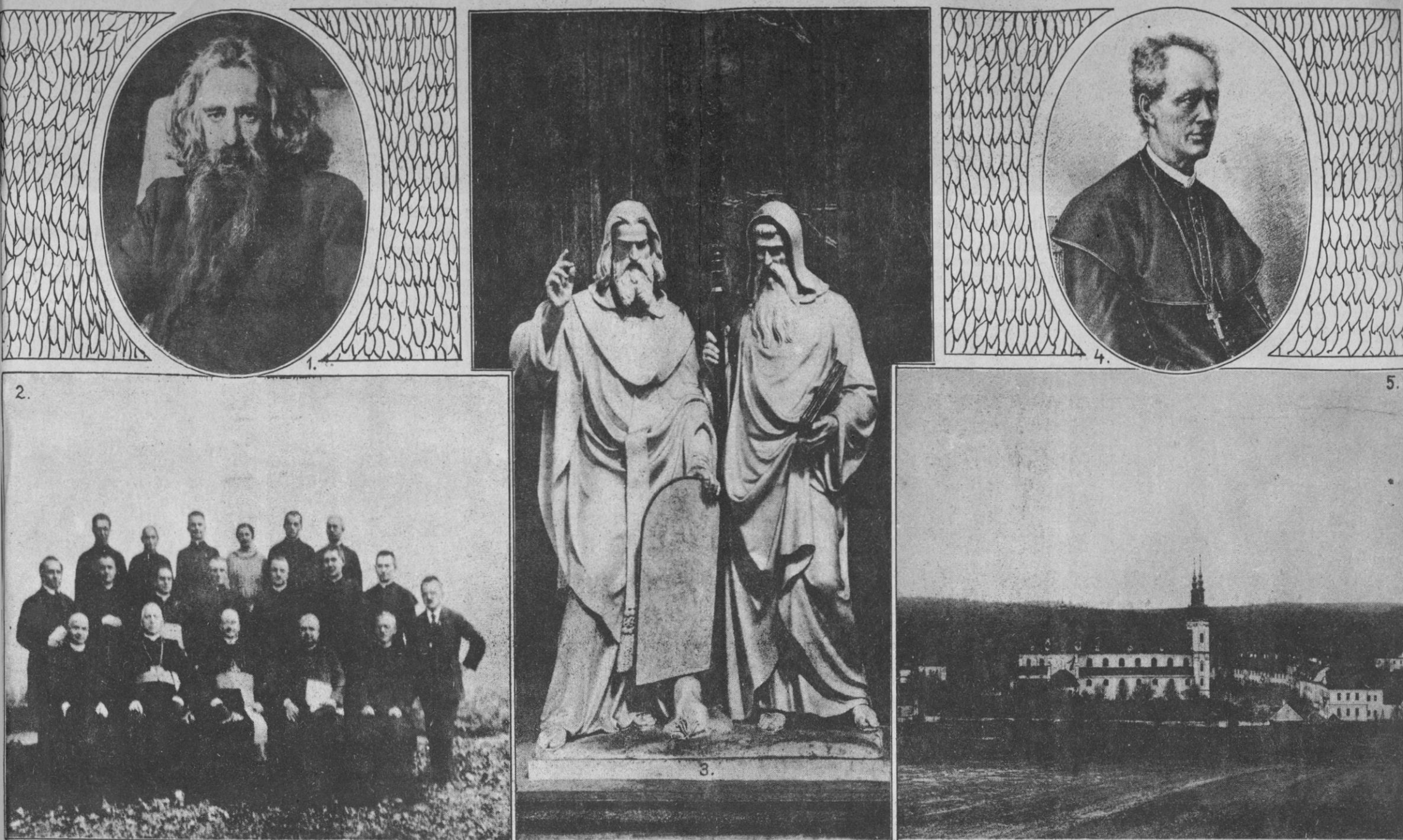
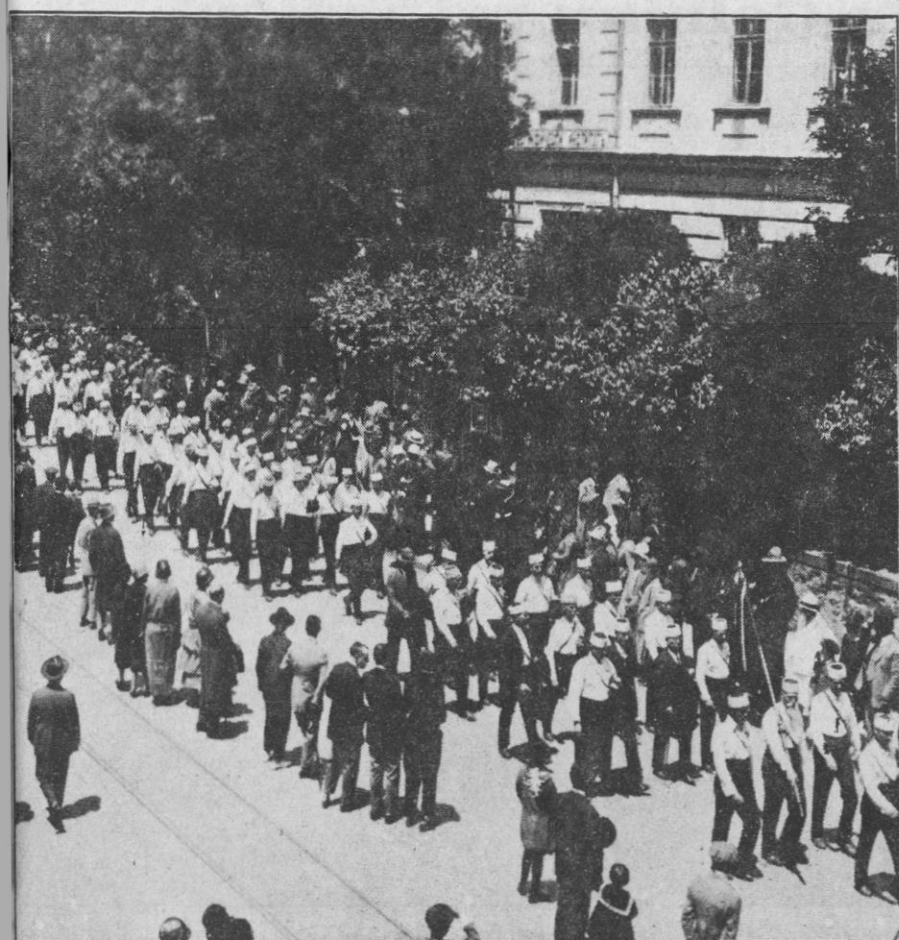

Illustrirani Slovenec

Ob I. kongresu za vzhodno bogoslovje v Ljubljani.

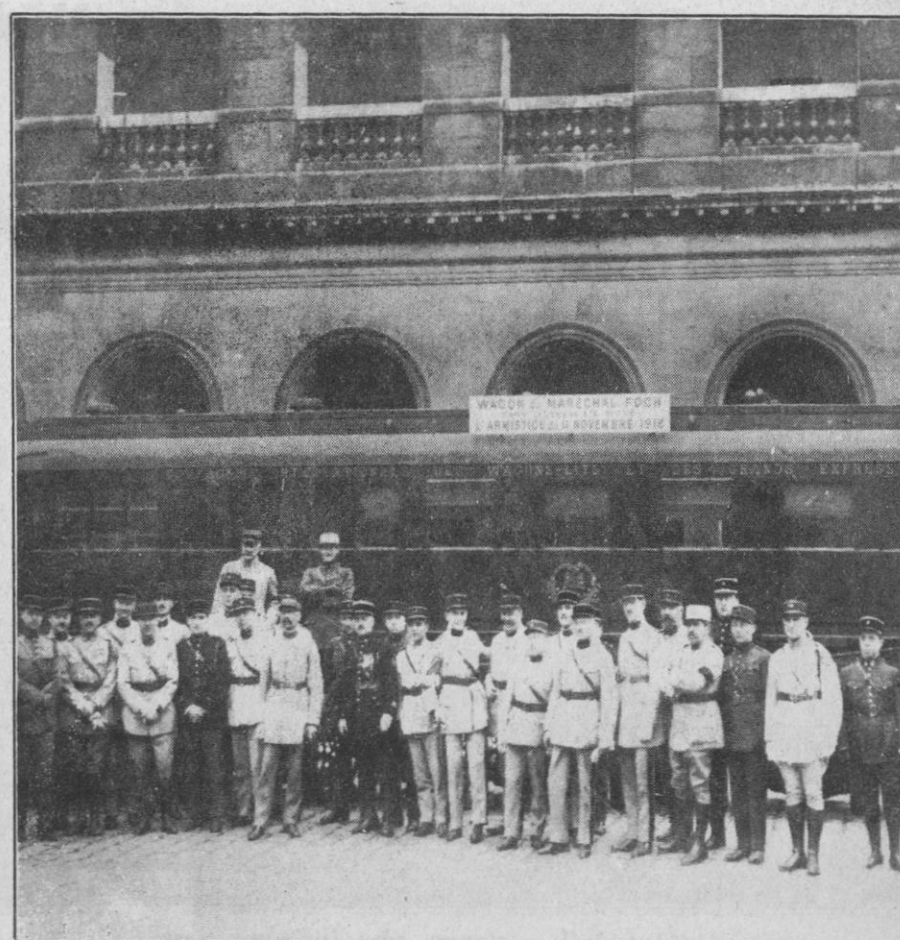
Te dni se vrši v Ljubljani velevažen kongres za proučevanje vzhodnega bogoslovja, ki se ga udeležujejo najodličnejše evropske osebnosti na tem polju ter mnogi cerkveni dostojanstveniki. Slovenska Ljubljana te veleodlične goste najiskrenejše pozdravlja ter želi njih zborovanjem čim lepših uspehov. — Naše slike predstavljajo: št. 1. Vladimir Solovjev, najznamenitejši ruski filozof in pristaš cerkvenega edinstva; št. 2. Pripravljalni odbor za IV. velehradski kongres (v prvi vrsti sede od leve proti desni: dr. F. Grivec, olomuški nadškof dr. L. Prečan, praški apost. nuncij Marmaggi in olomuški kanonik Svetlik); št. 3. Kip sv. Cirila in Metoda na Velehradu; št. 4. J. J. Strossmayer, veliki pristaš cerkvenega edinstva in Solovjevov osebni prijatelj; št. 5. Pogled na Velehrad, kjer se je vršil 31. VII.—3. VIII. 1924 četrti kongres.

Sprevod bolgarskih fašistov, ki se je vršil nedavno po sofijskih ulicah.

Plaustiras, eden vodilnih grških politikujočih generalov, ki je igral tudi pri zadnjem prevratu odlično vlogo.

Železniški voz, v katerem je dne 11. novembra 1. 1918. sklenil maršal Foch premirje med Nemci in zavezniki ter se nahaja sedaj v »Musée des Invalides« v Parizu.

General Rud. Maister, osvoboditelj Maribora in znani slovenski pesnik (Vojanov).

Vida Jerajeva, znana slovenska pesnica, ki je obhajala te dni petdesetletnico svojega rojstva.

Miljutin Dragović, bivši podpredsednik parlamenta in sedanji predsednik administrativnega odbora nar. skupščine. Pripada radikalni stranki ter si je priboril v vojni kot stotnik visoka odlikovanja.

Dr. Velizar Janković, znani prvak srbske radikalne stranke in bivši večkratni minister.

Slovensko kat. izobraževalno društvo »Kres« v Gradcu.

Slika nam predstavlja njegov širši odbor in tamburaški zbor. Društvo je obhajalo lani 15letnico svojega obstoja in — dasi sredi nemškega morja — šteje vendarle nad 70 članov ter je središče narodnega in prosvetnega gibanja graških Slovencev.

Prvi odbor slovenske dekliške zveze v Zagrebu

s svojim voditeljem, dekanom Beštom v sredini. Imenovani je osnoval to prvo organizacijo zagrebških Slovencev spomladi 1922. Prvih članic je bilo le 6, sedaj je pa naraslo njih število že preko 200 in se je zveza že tudi razdelila v Marijino družbo in Prosvetno zvezo. Svoje prostore imajo organizacije že od početka v tamošnjem samostanu šolskih sester, na kar opozarjamo vse Slovenke, ki odhajajo v Zagreb.

Basist Hugo Zathey,

ki je deloval na naši operi od l. 1918.

Baritonist Popov,

ki je deloval na naši operi od l. 1923.

Oba velepriljubljena umetnika nas sedaj žal zapuščata, a občinstvo ju bo ohranilo v najlepšem spominu.

Ob obletnici nastopa Davidovičeve vlade (26. VI. 1924).

Belgrajski časnikarji pričakujejo pred narodno skupščino imenovanje nove vlade. Spredaj stoji dopisnik »Slovenca« g. Schweiger (X).

Slovensko zdravilišče za jetične na Golniku pri Tržiču.

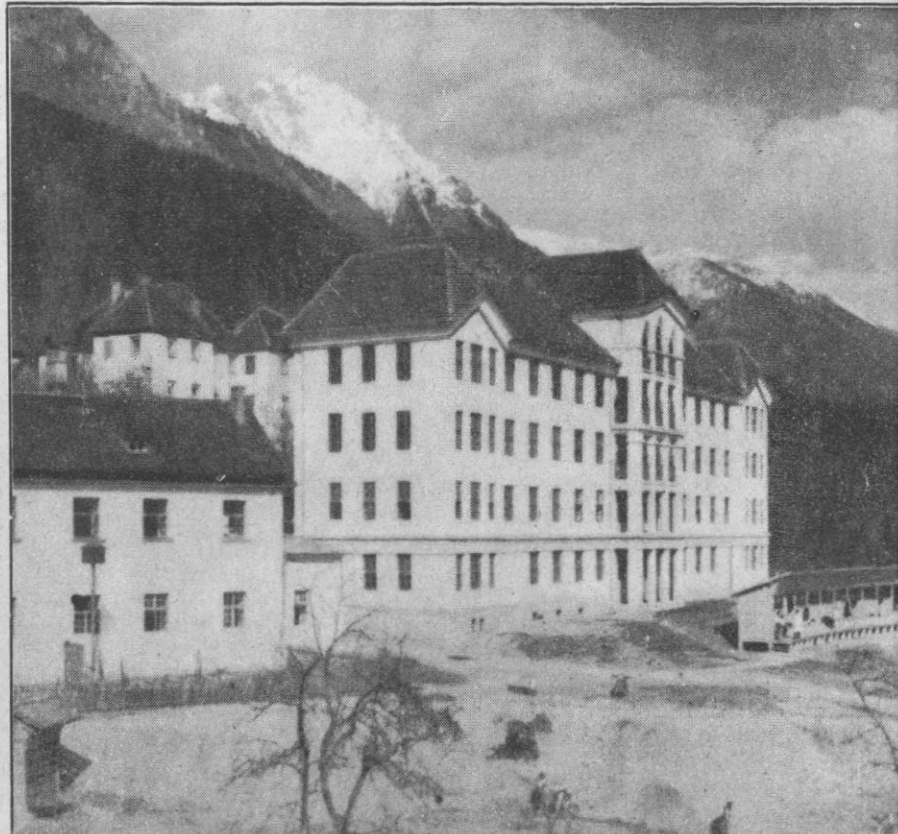

Grad Golnik s starim zdraviliščem.

Grad izvira še iz Valvasorjevih časov in ga je ob prevratu kupila tedanja slovenska narodna vlada za invalide.

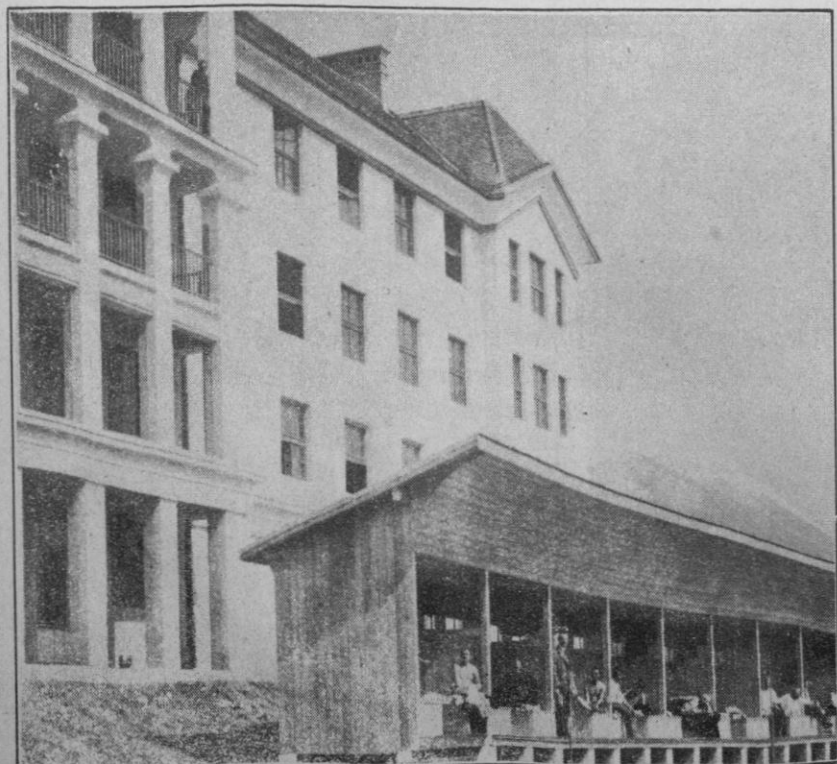

Smrekov gaj
tik zdravilišča.

Novo zdravilišče ob gradu,

ki ga je dala izvršiti po Vurnikovih načrtih slovenska narodna vlada.

Ležalna lopa pred novo zgradbo.

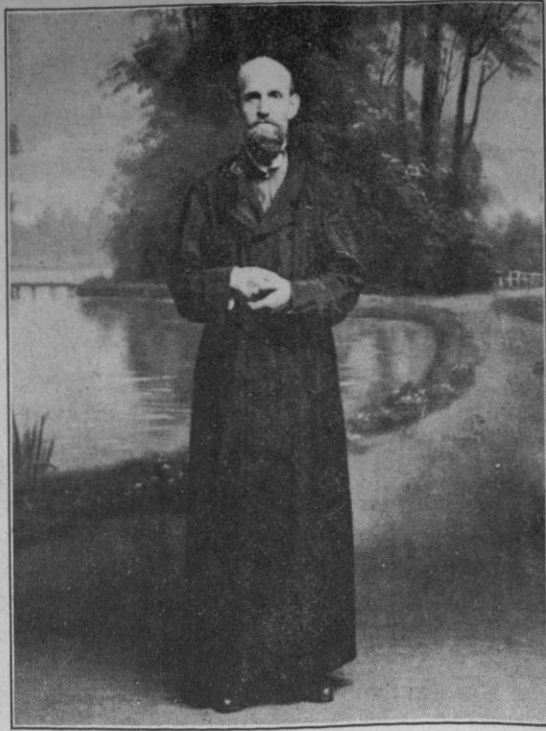
Bolniška soba v novem zdravilišču.

Grad Golnik je kupila l. 1919. tedanja slovenska narodna vlada za invalide ter ga začela takoj preurejati v moderno zdravilišče za jetične. Pod vodstvom tedanjega načelnika invalidskega oddelka dr. A. Breclja je začela graditi poleg gradu velik nov sanatorij, a čim bolj se je uprava centralizirala v Belgradu, tem večje ovire so se stavile tudi dovršitvi velikega načrta, kajti ministrstvo za socialno politiko, ki je že kmalu prevzelo vso zadevo v svoje roke, ni posvečalo invalidom niti od daleč toliko pažnje več, kakor dotlej precej avtonomna narodna vlada. Po velikih težavah je bilo končno l. 1923. vendarle dograjeno in danes je v njem prostora za 120 bolnikov, toda v kratkem, ko bo opremljeno še gornje nadstropje, se poviša to število celo na 180, dočim je zasedenih danes le 60 postelj. Baje namerava dati oddelek za soc. politiko proste postelje na razpolago članom slovenske bolniške blagajne in vojnim sirotam, bolehaločim za tuberkulozo, kar je gotovo vse hvale vredno. Zdravilišče leži 500 m nad morjem, sredi idilčne pokrajine ob vznožju Karavank, tri četrti ure od postaje Križe, ob železnici Kranj—Tržič. Lega je tiha, prisojna in odvetna, sredi samotnih smrekovih host. Vodi zdravilišče z veliko vnmemo dr. R. Neubauer, gospodinjsko in strežniško službo pa opravljajo šolske sestre. Prošnje za sprejem je pošiljati na oddelek za soc. politiko pri ljubljanskem velikem županstvu.

Slovenski misijonarji na Kitajskem.

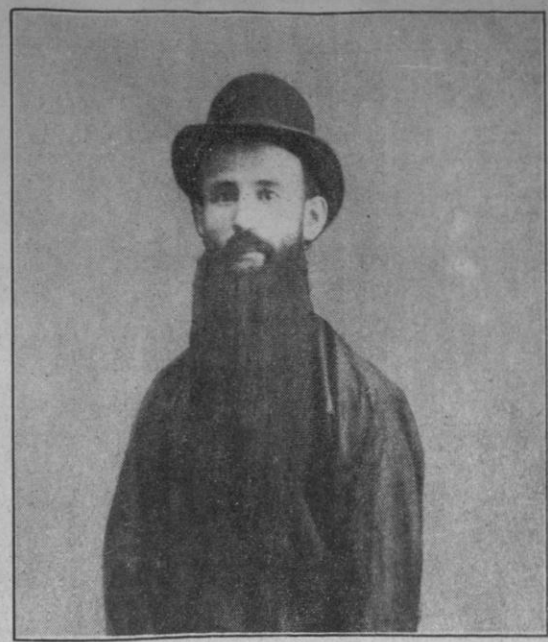
Ivan Mesar.

P. Evangelist Turk.

P. E. Avbelj in p. V. Kovač.

Jos. Kerec.

Škotijska cerkev in rezidenca Vu-čan
z misijonarskimi gojenci, ki se uče raznih rokodelstev.

Osrednji seminar Kinghou s p. Avbljem (X)
in p. Tsengom, prvim kitajskim škofom-domačinom (XX).

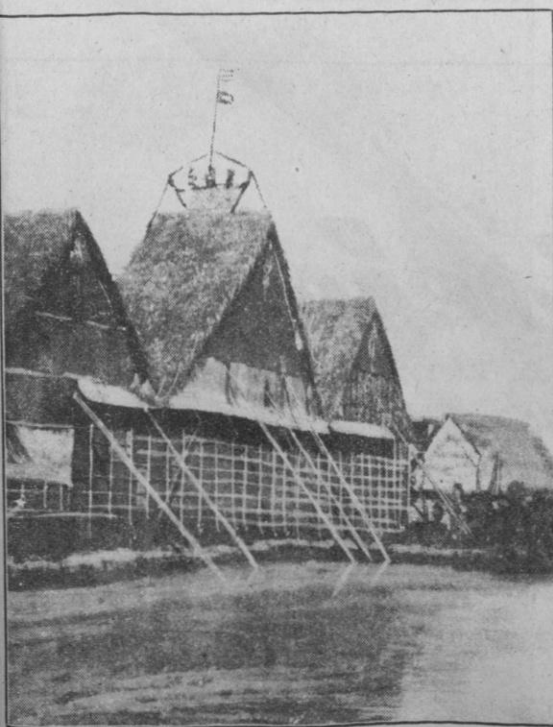
Podeželska misijonska kapelica p. Kereca.
Kristjani so prišli k maši.

Kitajski malik,
varuh vrat v pagodi Kinghov.

Monumentalna vrata (praznoverstva) v Sin-Samu.
Pod vrati stoji v beli obleki p. Kerec.

Kitajska vas,
na hiši je znamenje, da je v njej svatba.
(Fot. p. Kerec.)

Delavnica salezijanske sirotišnice.
P. Kerec pomaga najmlajšemu knjigoveškemu vajenčku.

Slovenski misijonarji na Kitajskem.

Kitajska (»cesarstvo sredine«), od l. 1910. nekaka republika, šteje po najnovjšem ljudskem štetju blizu 450 milijonov prebivalcev. Skoro vsi so pogani (konfucijanci, tautisti, budisti). Na kitajska tla stopiti je bilo tujcem od nekaj strogo prepovedano (kitajski zid!). Še pred dobrimi 80 leti so veljale take postavbe. Kljub temu so zahajali katoliški misijonarji v deželo. Pravijo, da je že apostol Tomaž oznanjeval vero na Kitajskem. Gotovo so pa bile tam katoliške občine v 7. stoletju. Kdo je izmed slovenskih misijonarjev šel prvi v misijone na Kitajsko, bo težko z gotovostjo dognati. Ako je bil slaven misijonar blaženi Odo rik iz Pardenone v Furlaniji Slovenec, kar je dokaj verjetno, je on moral prvi L. 1318. Je odpotoval preko Carigrada, Perzije in Indije v Peking in oznanjeval evangelij poganom. Domov je šel že z Tibet in bil tako prvi Evropec, ki je obiskal sveto mesto Lhaso. Po 12 letih se je vrnil v domovino. Na smrtni postelji je po ukazu predstojnikov narekoval svoj potopis, ki ga še danes hranijo. Štiri sto let pozneje (1705) pa odpotuje drugi slaven slovenski misijonar na Kitajsko — Ivan Mesar, rodom iz Gorice (1673). Potoval je okoli Afrike. Deloval je precej časa v Makao v južni Kitajski, potem pa v Tonkinu, kjer je v preganjanju kristjanov bil ujet in v ječi umrl l. 1723. — Danes je na Kitajskem 2,200.000 katoličanov (l. 1900. komaj 300.000). Izmed 2552 duhovnikov je 1071 Kitajcev, drugi so večinoma Francozi, pa tudi Italijani, Nemci in drugi. Slovence zastopajo 4 misijonarji. V sredini Kitajske delujejo frančiškani Peter Bapt. Turk (r. 1874 v Toplicah na Dol.), Engelhard Avbelj (r. 1887 v Ljubljani) in Veselko Kovač (r. 1872 v Studencu pri Krškem). V južni Kitajski (okolica Makao) misijonarji salezijanec Jožef Kerec (prekmurski Slovenec). V Sanghaju je 1 usmiljenka (beneška Slovenka). V severni Kitajski sta 2 misijonarja iz H-vatske: Tomaž Češka, lazarist, in frančiškan Horvat. Pomen naših misijonarjev za naš narod in državo razberemo n. pr. iz pisma J. Kereca (8. junija 1924): ... »Ker me obiskuje tudi precej kitajskih izobražencev, ki si žele večne resnice, se večkrat pogovarjamo tudi o razmerah v moji domovini. Za razumevanje in proslavo svoje domovine bi rabil zemljevid Jugoslavije... Ker gre za dober glas Jugoslavije, bi mi morebiti vlada lahko podarila nekaj jugoslovanskih zastav...« in dalje (20. oktobra 1924) »... Poslana zbirka »Visions de la Slovenie« in slike Jugoslovanske tiskarne (ki mu jih je bilo poslalo uredništvo »Katol. misijon«), mi dobro služijo. Tukajšnji onikani krogi se za take stvari zelo zanimajo...«

Slovenski gozdarji v Franciji.
(Septvaux pri St. Gobain.)

Svatje na zlati poroki Nikolaja in Marije Jurman iz Goričan pri Medvodah, ki sta jo obhajala dne 10. maja t. l. Zlatoporočenec je star 78 let ter zaposlen že 52 let v tamošnji papirnici. Zveza papirniškega delavstva v Preski mu je ob tej priliki priredila lepo slovesnost.

Cerkveni pevski zbor v Št. Vidu nad Ljubljano s č. g. dekanom V. Zabretom in organistom Slabejem v sredini.

K osemdesetletnici Jakoba Aljaža. Slika nam predstavlja Aljažev pevski zbor na Dovjem na Gorenjskem. Kljub svoji visoki starosti (roj. 6. VII. 1845) ima slavljence s svojim zborom še vsak teden po dve pevski vaji ter oskrbuje sam tudi cerkveno orglanje.

Ženski kotiček.

Z razstave čipkarskih izdelkov v Fari pri Kostelu, ki se je vršila dne 31. maja in 1. junija t. l. Na sliki je videti tudi voditeljico tečaja gđ. Ano Novak v kostelski narodni noši.

Pervaki naše Narodne Galerije.

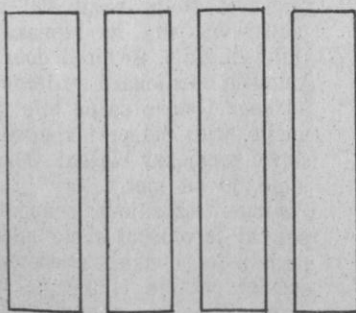

Janez Zorman, predsednik N. G.

Dr. Izidor Cankar, tajnik N. G.

Remington mod. 12
najnovejši ameriški pis. stroj
dobavlja samo trdka
FRANC BAR, pisalni stroji
Ljubljana
Cankarjevo nabrežje 5.
Telefon št. 407.

Važno za dame!
Sanoform

V vseh lekarnah in drogerijah.
Glavna zaloga Chemotechna.
Mestni trg 10 in Salus d. d.
Ljubljana. - Lekarna pri
Sv. Anehu, Maribor.

Klischeje
v poljubni velikosti, za vse vrste eno in večbarvnega tiska, izdelujejo v kratkem času
Jugoslovanska tiskarna
v Ljubljani